

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122478925
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pecuchová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:6122478925.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Pecuchovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 36 648 892 proti žalovanému: L. Z., nar. X.XX.XXXX, bytom P. X, A., zastúpenému advokátom: JUDr. Dalibor Pavelka, so sídlom Pribinova 46, Hlohovec, o zaplatenie 2 577,42 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie sa v časti o zaplatenie istiny 431,48 eura, v časti úroku vo výške 1 745,59 eura a v časti úroku z omeškania 550,84 eura zastavuje.
- II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieta.
- III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu upomínaciu súdu dňa 24.11.2022 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2 577,42 eura s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 17.10.2021 bola medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. (pôvodný veriteľ) a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3 750 eur, ktorý sa zaviazal vrátiť v mesačných splátkach. Žalovaný nevrátil poskytnuté finančné prostriedky riadne a včas, z ktorého dôvodu vyhlásil veriteľ úver za predčasne splatný. Žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy o úvere so všetkými s ňou súvisiacimi právami na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 25.10.2018. Dňa 6.3.2018 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Dohoda o splátkovom kalendári a uznaní dlhu podľa § 51 a § 558 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa v dohode zaviazal uhradiť žalobcovi záväzok vo výške istiny 2 839,42 eura, zostatok úrokov 408,68 eura. Súčasne žalovaný v dohode vyhlásil, že svoj záväzok v celom rozsahu uznal čo do dôvodu a výšky. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil dňa 29.10.2018 sumu 92 eur, dňa 8.11.2018 sumu 70 eur, dňa 15.5.2019 sumu 100 eur. Keďže žalovaný porušil svoj záväzok z uvedenej dohody, žalobca ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy ku dňu 5.10.2018. Žalobca si súčasne uplatňuje úrok z omeškania vo výške 550,84 eura vyčíslený ku dňu podania žaloby, ako i zákonný úrok z omeškania zo žalovanej sumy odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby. Taktiež si uplatňuje popri istine zmluvné úroky vo výške 2 982,97 eura. K žalobe pripojil žalobca: aktuálny stav úveru ku dňu 18.12.2018, podacie hárky, doručky, obchodné podmienky pre úver - lepšia splátka, oznámenie postupcu zo dňa 27.12.2018 o postúpení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018, dohodu o splátkach zo dňa 6.3.2018, Upozornenie - Výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.12.2016, všeobecné obchodné podmienky, zmluvu o úvere lepšia splátka zo

dňa 26.9.2011, výzvu zo dňa 29.7.2020 na úhradu omeškaných splátok, predžalobnú výzvu zo dňa 20.9.2021, výzvu zo dňa 5.10.2018 na úhradu dlžnej sumy.

3. Upomínací súd vydal dňa 6.2.2023 platobný rozkaz sp. zn. 1Up/1680/2022, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom poukázal na to, že nárok žalobcu považuje v celom rozsahu za nedôvodný, popiera jeho existenciu a namietal aktívnu legitímáciu žalobcu. Poukázal na to, že zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca predložil žalovanému zmluvu na predtlačenom formulári, ktorá bola vyplnená v časti 1 a 2, ktorý návrh zmluvy žalovaný podpísal. S odstupom 21 dní bola právnym predchodcom žalobcu vypísaná časť 3.1 zmluvy, pričom schválený úver bol vo výške 3 750 eur a nie ako požadoval žalovaný v sume 5 000 eur. Žalovaný tvrdil, že s poukazom na § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka nedošlo k platnému prijatiu návrhu zmluvy zo strany žalovaného, vzhľadom na chýbajúci akceptačný prejav vôle žalovaného. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzavretá v písomnej forme, čo však nebol daný prípad, preto žalovaný považoval zmluvu za neplatnú. Žalovaný ďalej poukázal na viaceré chýbajúce náležitosti zmluvy o úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a to podľa § 9 ods. 2 písm. f) doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, j) uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, j) uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, k) výšku, počas a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, y) priemernú hodnotu RPMN. S poukazom na chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Navyiac žalovaný splatil istinu poskytnutého úveru 3 750 eur ku dňu 10.4.2017, čím došlo k zániku pohľadávky žalobcu. K predloženej Dohode o splátkach žalovaný uviedol, že v čase uznania dlhu dlh neexistoval, nakoľko bol splatený, preto bola predmetná dohoda neplatná. Záverom žalovaný poukázal na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu.

4. Žalobca sa vyjadril k odporu žalovaného. Uviedol, že zmluva o úvere bola podpísaná žalovaným dňa 26.9.2011 a právnym predchodcom žalobcu dňa 17.10.2011. Skutočnosť, že žalovaný žiadal úver 5 000 eur a právny predchodca žalobcu poskytol úver v sume 3 750 eur neznamená, že zmluva nebola uzatvorená v písomnej forme. Predmetná zmluva bola podpísaná oboma zmluvnými stranami, pričom žalovaný úver prijal. Žalobca nesúhlasil, že úver je bezúročný a bez poplatkov a to z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné náležitosti. Žalovaný neuviedol dôvody, pre ktoré považuje RPMN za nesprávnu. Zo zákona nevyplýva, že celková čiastka úveru musí byť v zmluve vyjadrená číselne. Keďže zmluva o úvere obsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, obsahuje aj údaj o dobe trvania zmluvy. K zániku pohľadávky žalobcu nedošlo, nakoľko úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež nebolo pravdivé tvrdenie žalovaného, že dlh v čase uznania neexistoval, preto bola dohoda o splátkach a uznaní dlhu platná. Žalobca trval na tom, že bol v spore aktívne legitimovaný. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.12.2016 oznámil žalovanému, že z dôvodu porušenia úverovej zmluvy sa úverová pohľadávka stáva splatnou ku dňu 21.12.2016 s tým, že súčasťou tejto výzvy bola aj výzva banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru je tá istá listina. Pričom táto listina bola žalovanému doručená dňa 22.12.2016, čo vyplýva z podacieho hárku. Zákon o bankách nezakazuje banke postúpiť svoju pohľadávku len do určitého obdobia po doručení výzvy v zmysle § 92 ods. 8. Preto nebolo v rozpore so zákonom, ak banka postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu uvedeným spôsobom. Žalobca tak mal aktívnu legitímáciu v spore.

5. Uznesením č. k. 16Csp/15/2023-63 zo dňa 5.4.2023 súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu. Žalovaný zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v odpore a súčasne z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Navyiac k nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že list právneho predchodcu žalobcu - Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru - nemožno kvalifikovať ako jednostranný právny úkon, ktorý by bol spôsobilý vyvolať právne následky v podobe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Vzhľadom na chýbajúce vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nemohlo v roku 2018 dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky pre rozpor s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

6. Dňa 2.6.2023 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu žalobcu, ktorým oznámil zmenu spôsobu výkonu advokácie, súčasne súdu predložil zoznam splátok hradených žalovaným na úver spolu s uvedením čiastky, ktorú žalovaný uhradil. Žalobca zobral v časti žalobu späť z dôvodu nesprávneho započítania úhrad vykonaných žalovaným, pričom predmetom sporu zostal nárok tak, ako bol uplatnený žalobou. Výzvou zo dňa 9.6.2023 súd vyzval žalobcu na odstránenie uvedeného rozporu. Dňa právny zástupca žalobcu oznámil, že správne má petit znieť tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu

2 145,94 eura, úrok 1 237,38 eura a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 145,94 eura od 22.11.2022 do zaplatenia.

7. Podľa § 290 zákona č. 160/215 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom žaloby a prílohami: aktuálnym stavom úveru ku dňu 18.12.2018, podacími hárkami, doručenkami, obchodnými podmienkami pre úver - lepšia splátka, oznámením postupcu zo dňa 27.12.2018 o postúpení pohľadávky, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018, dohodou o splátkach zo dňa 6.3.2018, Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.12.2016, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o úvere lepšia splátka zo dňa 26.9.2011, výzvou zo dňa 29.7.2020 na úhradu omeškaných splátok, predžalobnou výzvou zo dňa 20.9.2021, výzvou zo dňa 5.10.2018 na úhradu dlžnej sumy, písomnými vyjadreniami strán sporu, vyjadrením právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 14.6.2023, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

9. Medzi pôvodným veriteľom, spoločnosťou Poštová banka, a.s., a žalovaným ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX lepšiasplátka. Predmetná zmluva bola žalovaným podpísaná dňa 26.9.2011, pričom žalovaný vyplnil 1. a 2. časť zmluvy. Žiadal o poskytnutie úveru vo výške 5 000 eur s dobou splácania 10 rokov. Právny predchodca žalobcu zmluvu podpísal dňa 17.10.2011, pričom vyplnil časť 3. predmetnej zmluvy a žalovanému poskytol úver v sume 3 750 eur s výškou mesačnej splátky 63 eur, výškou úrokovej sadzby 15,90 eura, poplatok za správu a vedenie účtu v sume 1,66 eura, pričom výška splátky a poplatku za správu bola 64,66 eura. RPMN banky boa 18,57 %, priemerná RPMN na trhu 17,88 %, celkovou výškou nákladov 3 995,86 eura, dátum prvej splátky 20.11.2011, dátum konečnej splatnosti úveru dňa 20.10.2021, dátum splatnosti splátky k 20. temu dňu v mesiaci a počet mesačných splátok 120.

10. Upozornením - Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.12.2016 právny predchodca žalobcu upozornil na to, že podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.10.2011. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dlžníka upozornil, že ku dňu 21.12.2016 je pohľadávka banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 310,75 eura. Súčasne bol žalovaný vyzvaný, aby do 15 dní uvedenú sumu zaplatil. V prípade ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, bola oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať úhradu celej úverovej pohľadávky. K uvedenej výzve predložil žalobca doručenkou o doručovaní listu žalovanému.

11. Dňa 6.3.2018 bola medzi žalovaným ako dlžníkom a právnym predchodcom žalobcu, Poštovou bankou, a.s., uzatvorená Dohoda o splátkach. V zmysle čl. II. bola jej predmetom dohoda veriteľa a dlžníka o splatení pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere a to istiny 2 839,42 eura, úroku 408,68 eura, ročného úroku z istiny vo výške 15,90 % ročne od 7.2.2018 do zaplatenia a úroku z omeškania z istiny vo výške 5 % ročne od 7.3.2018 do zaplatenia. V čl. III. bod 1. sa dlžník zaviazal na úhradu dlžnej sumy v mesačných splátkach vo výške 70 eur počnúc 28.3.2018. V bode 3. predmetného článku bol dlžník upozornený na to, že v prípade ak sa dostane do omeškania s plnením splátok dlžnej sumy riadne a včas, stráca právo na úhradu dlžnej sumy v splátkach a bol povinný uhradiť zostatok dlžnej sumy. Súčasne v čl. IV. dlžník uznal dlh vyplývajúci z dohody.

12. Výzvou zo dňa 5.10.2018 žalobca oznámil žalovanému, že nakoľko bol v omeškani so zaplatením mesačných splátok po dobu viac ako 3 mesiace a súčasne ich neuhradil ani v dodatočnej lehote, banka vyhlásila úverovú pohľadávku v zmysle čl. III. bod 4. Dohody o splátkach za predčasne splatnú a to ku dňu 5.10.2018. Z tohto dôvodu bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní. O doručovaní predmetnej výzvy žalovanému predložil žalobca doručenkou (č. I. 8 rub strany).

13. Pôvodný veriteľ a žalobca uzavreli dňa 25.10.2018 Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej súčasťou bol aj nárok uplatnený žalobou voči žalovanému.

14. Oznámením zo dňa 27.12.2018 oznámil právny predchodca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu. K doručeniu uvedeného oznámenia predložil žalobca podací hárok (č. I. 8).

15. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, v dôsledku čoho bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 18.12.2018 vyplýva, že žalovaný čerpal úver v sume 3 750 eur, pričom z prehľadu splátok predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný na úver do postúpenia pohľadávky zaplatil sumu 4 100,54 eura k dátumu 9.8.2017 a po postúpení pohľadávky sumu 262 eur, teda spolu uhradil na úver sumu 4 362,54 eura. Podanou žalobou sa žalobca, po čiastočnom späťvzati žaloby, domáhal zaplata sumy 2 145,94 eura, úroku 1 237,38 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 145,94 eura od 22.11.2022 do zaplata.

16. Žalovaný sporoval platnosť zmluvy o úvere a vzniesol námietku premlčania, namietal aj platnosť dohody o splátkach, namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, ako i to, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonom stanovené podstatné náležitosti.

17. Na pojednávanie konané dňa 14.6.2023 sa žalobca ani jeho právny zástupca nedostavili, pričom súhlasili, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby, pričom uviedol, že jeho súhlas nebol potrebný vzhľadom k tomu, že k späťvzati žaloby v časti došlo pred prvým pojednávaním a súčasne zotrval na svojich písomných vyjadreniach.

18. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

19. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzati žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

20. Podľa § 52 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

22. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 2 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok a h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 11 ods. 1 citovaného právneho predpisu, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase postúpenia pohľadávky zo zmluvy o úvere, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. Súd vo výroku I. konanie v časti zastavil a to vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 2.6.2023 a následne dňa 12.6.2023 upravil rozsah žalovaného nároku vzhľadom na nesprávne započítanie splátok uhradených žalovaným. Žalovaný súhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby, resp. jeho súhlas potrebný nebol, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I.

29. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi Poštovou bankou a.s., t. j. medzi pôvodným veriteľom a žalovaným nepochybne existoval občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru, titulom Zmluvy o úvere s názvom lepšiasplátka zo dňa 17.10.2011. Predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní žalovaný ako spotrebiteľ nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, avšak pôvodný veriteľ (predchodca žalobcu) ako dodávateľ konal. Žalobca nepopieral postavenie žalovaného v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka a prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu.

30. A priori však bolo povinnosťou súdu ex offo, skúmať danosti a dôvodnosti žalovaného nároku, ktorý mal žalobca nadobudnúť Zmluvou o postúpení pohľadávky od banky (t. j. od pôvodného veriteľa). Preto bolo nevyhnutným, a to vzhľadom aj na námietku žalovaného, skúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ktorou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009 z 29. 6. 2010). V danom prípade si žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby od Zmluvy o postúpení pohľadávky pôvodným veriteľom.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže

postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Súd prvej inštancie konštatuje, že právnenému predchodcovi žalobcu síce vzniklo právo na zosplatnenie zvyšku úveru pred lehotou jeho konečnej splatnosti, k čomu pristúpil listom zo dňa 22. 12. 2016 - čím žalovaného ako spotrebiteľa upozornil na možnosť zosplatnenia uvedeného úveru, avšak nesplnil požiadavku predvídanú § 53 ods. 9 OZ, t. j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na „zosplatnenie“ celého dlhu, resp. nepreukázal, že právo na zosplatnenie aj reálne v zákonnej lehote uplatnil, a tým sa nemohol stať splatným celý dlh žalovaného naraz. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukazuje na ustanovenie § 17 ZoSÚ, keď banka môže postúpiť pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere len vtedy, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Banka musí vždy pred samotným postúpením pohľadávky zaslať spotrebiteľovi výzvu na zaplatenie a predtým dodržať ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, t. j. upozorniť spotrebiteľa, že po 15 dňoch si uplatní právo na „zosplatnenie“ celého dlhu. Až potom môže celú pohľadávku postúpiť inému subjektu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na postúpenie žalobou uplatňovanej pohľadávky z dôvodu, že úverový vzťah nebol platne predčasne ukončený a z toho dôvodu nie je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu, keďže tento pohľadávku, ktorú žaluje platne nenadobudol. V danom prípade teda nebola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu, právny úkon postúpenia pohľadávky na žalobcu je v rozpore so zákonom. Z predmetnej výzvy totiž nevyplýva, že banka uplatnila právo na predčasné splatenie zvyšku úveru ku konkrétnemu dátumu a súčasne nevyzvala žalovaného na zaplatenie zvyšnej časti úveru ku konkrétnemu dátumu.

33. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Zmluva o postúpení pohľadávok z 25.10.2018 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor so zákonom). Obdobne rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 7Cdo/26/2017: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úprava má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ)“.

34. Podľa názoru súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškani. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

35. Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. zákona o bankách). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1

Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukovú ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

36. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 OZ, ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihliada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v cit. § 92 ods. 8 zákona o bankách, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 132 ods. 1 CSP tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. I keď pre platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách podľa súdu nevyplýva podmienka jej splatnosti, predmetné zákonné ustanovenie ale vyžaduje predchádzajúcu písomnú výzvu banky na splnenie si povinnosti dlžníkom. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že banka klienta (dlžníka) pred postúpením písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie už len týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

37. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatuje, že výzva Poštovej banky, a.s. „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 22.12.2016 nie je vyhlásením predčasnej splatnosti úveru v konkrétnej výške a ku konkrétnemu dátumu a nie je v nej obsiahnutá výzva na úhradu dlžnej časti úveru, čím nebola splnená podmienka pre predčasné splatenie úveru. Uvedenou výzvou nedošlo k predčasnému splateniu úveru. Súčasne sa nejedná o výzvu predpokladanú § 92 ods. 8 zákona o bankách na zaplatenie omeškaného plnenia peňažného záväzku dlžníka (klienta) voči banke v dodatočnej lehote určenej bankou, teda počas ktorej má možnosť klient (dlžník) splatiť svoj splatný peňažný záväzok voči banke pred postúpením pohľadávky na iný subjekt. Písomné oznámenia, ktoré zasielal postupca (banka) dlžníkovi (žalovanému) v súvislosti s predčasným zosplatením úveru, tieto isté písomné oznámenia nie je možné inokedy, ak je to potrebné napr. pre účel splnenia zákonných podmienok, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky. Jednoznačne ide o dve obsahovo odlišné písomnosti. V dôsledku uvedeného tak žalobca v spore nebol aktívne legitímovaný na podanie žaloby.

38. Súd ďalej z listinných dôkazov predložených žalobcom zistil, že na základe Dohody o splátkach zo dňa 6.3.2018 žalobca vyhlásil listom: „Výzvou na úhradu dlžnej sumy“ zo dňa 5.10.2018 úverovú pohľadávku za predčasne splatnú v celom rozsahu a to ku dňu 5.10.2018 vo výške 3 594,41 eura a vyzval žalovaného na jej úhradu do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Následne Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2018 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu (banky) na žalobcu. Aj za predpokladu, ak by bola výzvou na úhradu dlžnej časti úveru vyššie uvedená výzva, z ktorej vyplýva vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, súd konštatuje, že nebola zachovaná lehota 90 dní v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, po uplynutí ktorej je banka oprávnená postúpiť splatnú úverovú pohľadávku, keďže vyhlásenie predčasne splatnosti je ku dňu 5.10.2018 a k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 25.10.2018. Preto nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z banky na žalobcu a žalobca nebol aktívne legitímovaný subjektom v spore.

39. Pre doplnenie dôvodov na zamietnutie žaloby vo zvyšnej časti súd ďalej poukazuje aj na to, že predmetná zmluva o úvere neobsahovala údaj, s poukazom na § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, o celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý údaj by bol vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lebo pri výške mesačnej splátky 64,66 eur a počte dohodnutých mesačných splátok 120 predstavuje celková čiastka úveru sumu 7 759,20 eura (120x 64,66 eura). V zmluve je však uvedený len údaj o výške úveru v sume 3 750 eur a celkovej výške nákladov v sume 3 995,86 eura, ktorých súčet predstavuje sumu 7 745,86 eura. Uzatvorená zmluva o úvere tak neobsahuje základnú

náležitost' - celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v zmluve o úvere nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi podľa uzatvorenej zmluvy zaplatiť. Keďže zmluva o úvere správny údaj o celkovej čiastke neobsahuje, súd prvej inštancie uviedol, že nespĺňa základnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia ktorej je ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionovaná tým, že žalovaným poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je pritom práve tým údajom, ktorého neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/98/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/17/2022). Vzhľadom k tomu, že s poukazom na chýbajúcu podstatnú náležitosť zmluvy o úvere sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému bol poskytnutý úver v sume 3 750 eur a uhradil k dátumu 9.8.2017 sumu 4 100,54 eur, žaloba nebola dôvodná, keďže úver žalovaný splatil.

40. K uznaniu dlhu žalovaným v Dohode o splátkach zo dňa 6.3.2018 súd uvádza, že žalovaný v tom čase uznal dlh, ktorý však už neexistoval, nakoľko došlo k úhrade sumy úveru ku dňu 9.8.2017 (keďže úver súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov), preto uznanie dlhu nebolo platným právnym úkonom.

41. Ďalšími argumentami strán vo vzťahu k ďalším dôvodom, pre ktoré možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, či už chýbajúcej písomnej formy zmluvy o úvere, správneho určenia RPNM, jej výšky a konkretizácie jej výpočtu a predpokladov pre jej výpočet sa už súd prvej inštancie podrobne nezaoberal, nakoľko pre rozhodnutie vo veci samej to už po vzhľadnutí na dôvod, pre ktorý vyhodnotil úver za bezúročný a bez poplatkov považoval za nadbytočné v dôsledku hospodárnosti konania (rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09).

42. Vo výroku II. súd preto žalobu vo zvyšnej časti ako nedôvodnú zamietol.

43. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalovaný bol v celom rozsahu úspešný a preto mu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Súčasne s poukazom na § 256 ods. 1 CSP súd uvádza, že k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu, že žalobca nesprávne započítal splátky uhradené žalovaným na úver, čím žalobca procesne zavinil, že došlo k čiastočnému zastaveniu konania, čo súd pričítal na ťarchu žalobcu a žalovanému aj s ohľadom na túto skutočnosť priznal súd nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP), pričom odvolanie podané žalobcom by bolo právne neúčinné, nakoľko sa tohto právo vzdal priamo do zápisnice po vyhlásení rozsudku.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).